

Czwartek, 12 marca 2009 r.

38. wzywa Komisję do opracowania wytycznych mających na celu zapobieżenie potencjalnym konfliktom interesów w odniesieniu do instytucji dokonujących oceny oraz do zapewnienia niezależności takich organizacji od grup interesów związanych z branżą;

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Budowa wspólnej przestrzeni lotniczej z Izraelem

P6_TA(2009)0127

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie budowy wspólnej przestrzeni lotniczej z Izraelem (2008/2136 (INI))

(2010/C 87 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2007 r. zatytułowany „Budowa wspólnej przestrzeni lotniczej z Izraelem” (COM(2007)0691),
- uwzględniając rezolucję z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie rozwoju wspólnotowej polityki zewnętrznej w zakresie lotnictwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0090/2009),
- A. mając na uwadze, że skuteczne zawarcie kompleksowych umów lotniczych wymaga zgodności uregulowań, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa, ochrony, konkurencji, pomocy państwa, środowiska oraz praw pracowniczych,
- B. mając na uwadze, że w trakcie negocjowania kompleksowej umowy o transporcie lotniczym z Izraelem Komisja musi odwoływać się do doświadczeń i informacji państw członkowskich oraz innych zainteresowanych stron, a także angażować je przed negocjacjami, w ich trakcie oraz po ich zakończeniu,
- C. mając na uwadze, że Izrael stanowi najważniejszy rynek lotniczy na Bliskim Wschodzie o dużym potencjale rozwojowym, a także uwzględniając jego strategiczne położenie jako mostu między Europą a Bliskim Wschodem oraz regionami położonymi dalej,
 1. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie negocjacji z Izraelem w sprawie kompleksowej umowy o transporcie lotniczym;
 2. podkreśla znaczenie tej umowy w zakresie stworzenia warunków do rozszerzenia wspólnej przestrzeni lotniczej;
 3. podkreśla, że umowa nie powinna ograniczać poziomu dostępu do rynku osiągniętego już na mocy obowiązujących umów dwustronnych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 84.

Czwartek, 12 marca 2009 r.

4. zaznacza, że umowa powinna być zrównoważona pod względem dostępu do rynku, a ponadto otwarcie rynku powinno być stopniowe, wzajemne i trwałe;
5. podkreśla, że otwarcie rynku musi zawsze następować po osiągnięciu zgodności przepisów w zakresie bezpieczeństwa, ochrony, środowiska, pomocy państwa i prawa konkurencji, a prawa pracownicze i stopień liberalizacji muszą się wiązać z poziomem równych reguł gry osiągniętym w tych obszarach;
6. zauważa, że w przypadku długich i średnich szlaków lotniczych sektor lotniczy stanowi najszybszy sposób połączeń między krajami, miejscami i ludźmi i pozostanie w przyszłości najbardziej atrakcyjnym środkiem transportu pod względem prędkości i kosztów;
7. dostrzega istotny wkład sektora lotniczego w tworzenie miejsc pracy zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio, zwłaszcza poprzez łączenie miejsc na świecie, w których nie są obecnie dostępne inne konkurencyjne środki transportu; zachęca jednak do wykorzystywania i rozwijania intermodalności i innych środków transportu;
8. dostrzega pewien negatywny wpływ sektora lotniczego na środowisko, w szczególności jako źródła hałasu i znacznego udziału w emisjach zanieczyszczeń; uważa zatem za kwestię zasadniczą, aby umowa przewidywała możliwość podejmowania działań w ramach Unii Europejskiej w zakresie kwestii środowiskowych w celu łagodzenia wpływu sektora lotniczego na wodę, jakość powietrza i poziomy hałas;
9. podkreśla, że umowa powinna przewidywać rygorystyczne przepisy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony transportu lotniczego;
10. zaznacza, że negocjacje należy prowadzić w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, które dzięki niezbędnemu doświadczeniu mogą wspierać takie negocjacje;
11. wzywa Komisję do zagwarantowania pełnego informowania Parlamentu oraz wszystkich zainteresowanych stron oraz konsultacji z nimi w trakcie negocjacji;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Sri Lanka

P6_TA(2009)0129

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji humanitarnej na Sri Lance

(2010/C 87 E/23)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 91 oraz art. 90 ust. 4 Regulaminu,

- A. uwzględniając krytyczną sytuację szacowanych na 170 tys. cywilów uwięzionych w rejonie walk między armią lankijską a siłami Tygrysów Wyzwolenia Tamińskiego Ilamu (LTTE), pozbawionych dostępu do najbardziej podstawowej pomocy,
- B. mając na uwadze, że agencje ONZ posiadają dowody, że od końca stycznia 2009 r. miało miejsce 2 300 przypadków śmierci wśród osób cywilnych i co najmniej 6 500 rannych,